

Διεθνιστική απάντηση στον πόλεμο!

Ανακοίνωση της πολιτικής οργάνωσης Κόκκινο Νήμα

Η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία είναι μια πράξη ωμής ιμπεριαλιστικής επιδρομής.

Είναι η κλιμάκωση και κεντρίκοποίηση του ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού «Ανατολής»-«Δύσης», που πλέον ξεσπά πολεμικά στην Ευρώπη, ύστερα από την εκδήλωσή του σε σειρά από τοπικά και περιφερειακά «μέτωπα».

Είναι η συνέχιση του οικονομικού, εμπορικού, ενεργειακού, νομισματικού πολέμου και του εντεινόμενου οικονομικού προστατευτισμού με πολεμικά μέσα.

Είναι η υπενθύμιση ότι τα πυραυλικά συστήματα, τα τανκς, τα αεροπλάνα, οι φρεγάτες, τα αεροπλανοφόρα δεν υπονομεύουν μόνο τις συντάξεις και το κοινωνικό κράτος αλλά έρχεται πάντα η ώρα που δολοφονούν και καταστρέφουν μαζικά τις προϋποθέσεις της ίδιας της ζωής.

Είναι η υπενθύμιση ότι η αναζήτηση ιμπεριαλιστικής «προστασίας» στο όνομα των «εθνικών» συμφερόντων δεν πληρώνεται μόνο με αυταπάτες αλλά, όλο και συχνότερα, με ανθρώπινες εκατόμβες.

Είναι η στιγμή μιας στοιχειώδους πολιτικής υποχρέωσης: να εκφραστεί η απερίφραστη αλληλεγγύη στους λαούς της Ουκρανίας, από το Κίεβο ως το Ντονμπάς και το Λουχάνσκ. Που ο ιμπεριαλιστικός ανταγωνισμός, ο ουκρανικός εθνικισμός και ο μεγαλωρώσικος σοβινισμός τους διαίρεσαν, και τώρα πληρώνουν μαζί το σκληρό τίμημα που οι «προστάτες» έταξαν: του πολέμου,

των κυρώσεων, της προσφυγιάς, της καταστροφής των ζώων τους. Καταδίκη του πολέμου χωρίς έκφραση αλληλεγγύης στους λαούς που αποτελούν τα κατεξοχήν θύματά του είναι πολιτική υποκρισία. Ακόμη μεγαλύτερη πολιτική υποκρισία είναι το «Είμαστε όλοι Ουκρανοί» των ιδεολόγων και προπαγανδιστών του δυτικού ιμπεριαλισμού. Έχουν γραμμένους τους λαούς της Ουκρανίας στα παλαιότερα των υποδημάτων τους· τους ενδιαφέρει μόνο το γεωπολιτικό και οικονομικό «παίγνιο» περί την Ουκρανία και τα κέρδη ή οι απώλειες για το δυτικό ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο. Η υποτιθέμενη αλληλεγγύη τους επιτάσσει (για την ώρα τουλάχιστον)... κυρώσεις ενάντια στη Ρωσία, δηλαδή εν τέλει ενάντια στον ρωσικό λαό. Λέγοντας «είμαστε όλοι Ουκρανοί», εννοούν είμαστε όλοι κατά της Ρωσίας...

Είναι η ώρα που καταρρέουν με πάταγο οι αυταπάτες για τον υποτιθέμενο «αντιιμπεριαλιστικό» χαρακτήρα της Ρωσίας και συνολικά του ιμπεριαλιστικού μπλοκ της «Ανατολής» (με Κίνα και άλλους, λιγότερο ή περισσότερο ευκαιριακούς, συμμάχους περιφερειακής εμβέλειας). Όχι μόνο γιατί αποτελεί μια λυκοσυμμαχία όπως ακριβώς και το ιμπεριαλιστικό μπλοκ της «Δύσης», αλλά και γιατί εφαρμόζουν με συνέπεια τους ωμούς κανόνες της ιμπεριαλιστικής επιβολής: από την πολεμική επιβολή ως την «αλλαγή καθεστώτος» και το δόγμα της «σφαίρας επιρροής». Η Ρωσία δεν περιορίστηκε στο να υποστηρίξει στρατιωτικά το Ντονμπάς, αλλά βομβαρδίζει ολόκληρη την Ουκρανία, επιδιώκει ρητά την αλλαγή καθεστώτος (βαφτίζοντάς την «αποναζιστικοποίηση»), θεωρεί τους Ουκρανούς όχι έθνος αλλά οικόπεδο που αποτελείται από κατοίκους χωρίς ταυτότητα, επικαλείται το «νόμιμο» δικαίωμα απόλυτης κυριαρχίας σε αυτό που θεωρεί και διεκδικεί σαν σφαίρα επιρροής της, έχει ουσιαστικά καταλάβει τη Λευκορωσία χρησιμοποιώντας την σαν στρατιωτικό ορμητήριο.

Φυσικά, οι Δυτικοί ιμπεριαλιστές, με πρώτες και καλύτερες τις ιμπεριαλιστικές ΗΠΑ, αλλά και η τσαρική Ρωσία, είναι οι πρώτοι διδάξαντες την ιμπεριαλιστική ωμότητα σε όλες της τις εκδοχές. Έχουν εφαρμόσει το δόγμα της σφαίρας επιρροής ακόμη και σε

μακρινές ηπείρους, έχουν οργανώσει πραξικοπήματα και αλλαγές καθεστώτος στις τέσσερις γωνίες του πλανήτη, έχουν εκατοντάδες στρατιωτικές βάσεις σε όλο τον κόσμο, συνέχισαν να επεκτείνουν το NATO μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, συστήνουν συμμαχίες πυρηνικής «επιτήρησης» όπως η AUKUS ενάντια στην Κίνα, επεμβαίνουν κατά το δοκούν στη Μ. Ανατολή, τη Λ. Αμερική, την Αφρική, βαρύνονται με μερικά από τα ειδεχθέστερα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας (εγκλήματα του ναζισμού -κι αυτός στη «Δύση» ανήκε-, ισοπέδωση της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι με ατομικές βόμβες αλλά και τη Δρέσδη με ανελέητους βομβαρδισμούς ενώ ο πόλεμος είχε κριθεί).

Είναι η στιγμή της αντιπαράθεσης με το δικό μας «μεγάλο αφεντικό», τον δυτικό ιμπεριαλισμό, και με το δόγμα «ανήκομεν εις την Δύσιν» του ελληνικού εθνικισμού. Είναι η στιγμή να ξαναφωνάξουμε για την έξοδο από το NATO και τη διάλυσή του και για το κλείσιμο όλων των βάσεων, από τη Σούδα ως την Αλεξανδρούπολη, για την αποχώρηση της Ελλάδας από τον ιμπεριαλιστικό άξονα στη νοτιοανατολική Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή (με τους αντιδραστικούς των μοναρχιών του Κόλπου, τον δικτάτορα της Αιγύπτου και τους σιωνιστές του Ισραήλ), για να τερματιστεί ο ανταγωνισμός με την Τουρκία για τις ΑΟΖ και κάθε σχέδιο εξορύξεων στη Μεσόγειο, για να ακυρωθεί το εξοπλιστικό πρόγραμμα-«μαμούθ» για τις γαλλικές φρεγάτες και τα Ραφάλ.

Είναι η στιγμή του διεθνισμού, των διεθνιστικών απαντήσεων στον πόλεμο. Ο Πούτιν κατάλαβε σωστά με ποια ρωσική -και όχι μόνο ρωσική- παράδοση είναι τελείως ξένος και θέλει να ξεκόψει: με τη διεθνιστική παράδοση της Οκτωβριανής επανάστασης. Όπως κατάλαβε και από ποια ρωσική παράδοση εμπνέεται και θέλει να συνεχίσει: του τσαρικού απολυταρχισμού.

Είναι η στιγμή η ελληνική Αριστερά να επιστρέψει στην κοίτη των καλύτερων διεθνιστικών παραδόσεων. Να εγκαταλείψει τις αυταπάτες (για όσους και όσο εξακολουθούν να υπάρχουν) περί αντιιμπεριαλιστικού χαρακτήρα του «Ανατολικού» μπλοκ (Κίνα, Ρωσία κ.λπ.). Εδώ δεν υπάρχει τίποτε το αντιιμπεριαλιστικό, παρά μόνο η ιμπεριαλιστική έκφραση στόχων για μια συμφέρουσα

γι' αυτές ανατροπή των συσχετισμών ενάντια στο δυτικό στρατόπεδο. Στον βαθμό που προβάλλουν σαν «αναμορφωτές των διεθνών σχέσεων», η μόνη «αναμόρφωση» για την οποία είναι ικανοί, είναι η ιμπεριαλιστική ωμότητα με άλλα αφεντικά. Γι' αυτό, είναι η στιγμή να εγκαταλειφθεί και μια άλλη αυταπάτη: ενός «πολυπολικού κόσμου» που τάχα θα είναι πιο δημοκρατικός και θα δίνει δυνατότητες «ανεξάρτητης» εξωτερικής πολιτικής σε αδύναμες καπιταλιστικές χώρες. Στον βαθμό που η «παγκοσμιοποίηση» είναι σε ανοιχτή κρίση και οι ΗΠΑ δεν μπορούν πλέον να είναι ο παγκόσμιος «αυτοκράτορας», στον βαθμό που η ανισόμετρη ανάπτυξη έχει ήδη οδηγήσει στο σημείο η Κίνα να αμφισβητεί την αμερικανική οικονομική πρωτοκαθεδρία, ο κόσμος έχει γίνει ντε φάκτο «πολυπολικός», αλλά αυτό δεν είναι καλό νέο: σηματοδοτεί την ένταση των ανταγωνισμών, εξοπλισμούς και πολεμικές προετοιμασίες, πιο άμεση και με μεγαλύτερες αρνητικές συνέπειες συνύφανση της γεωπολιτικής με την οικονομία (αύξηση τιμών ενέργειας και τροφίμων, διατήρηση του υψηλού πληθωρισμού), ένταση του περιφερειακού ανταγωνισμού καθώς τα μεγάλα αφεντικά θα αδυνατούν να «επιβάλλουν την «τάξη», «πλησίασμα» του πολέμου, μικρότερα περιθώρια «ανεξαρτησίας» και αντίθετα μεγαλύτερη ανάγκη για λυκοσυμμαχίες περιφερειακής ή διεθνούς εμβέλειας, με ιμπεριαλιστικό και καθόλου ειρηνευτικό χαρακτήρα..

Αντί για τέτοιες αυταπάτες, είναι η ώρα της επιστροφής στον διεθνισμό. Ο οποίος δεν πρέπει να νοείται σαν η υποτιμημένη, ασθενική πλευρά του αντιιμπεριαλισμού, αλλά αντίθετα, σαν το «όλον» που περιέχει σαν διάστασή του τον αντιιμπεριαλισμό.

Είναι η στιγμή αυτός ο διεθνισμός να εκφραστεί έμπρακτα με διαδηλώσεις και κάθε είδους δράση, με απερίφραστη καταγγελία της ρωσικής εισβολής, με έκφραση αλληλεγγύης στους λαούς της Ουκρανίας, με γενική αντιπαράθεση με το «δικό μας» μεγάλο αφεντικό, τον δυτικό ιμπεριαλισμό και το γρανάζι του, την Ελλάδα.

▪ Κάτω η ρωσική εισβολή! Αλληλεγγύη στους λαούς της

Ουκρανίας από το Κίεβο ως το Ντονμπάς!

- **Όχι στον ιμπεριαλιστικό ανταγωνισμό «Ανατολής»-«Δύσης», τον πόλεμο, τους εξοπλισμούς, τις «σφαίρες επιρροής», τη μετατροπή των λαών σε πιόνια και θύματα των αστικών και ιμπεριαλιστικών συμφερόντων και του εθνικισμού!**
- **Όχι στο «ανήκομεν εις την Δύσιν», καμία ελληνική συμμετοχή, να κλείσουν οι βάσεις, να καταργηθεί το εξοπλιστικό πρόγραμμα-«μαμούθ»!**

Αθήνα 24/2/2022

Πολιτική οργάνωση Κόκκινο Νήμα